

SOCIETATEA
"PETRU MARINESCU"

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

Joi 6 Novemb. st. v.
18 Novemb. st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 85.

ANUL XVI.

1880.

Pretiu pe unu anu 10 fl.

Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$

de anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Român'a 2 galbeni.

Din Albumul Macedo-Românu.

„Ungurii asigura, că Românii sînt venetici în Dacia lui Traianu, trecuti acolo de peste Dunare; Grecii pretindu, din contra, că Românii sînt straini în Dacia lui Aurelianu, veniti acolo din regiunea Carpaților. Ungurii ne împingu spre sudu, Grecii ne tramitu la nordu. Lasându-i să discute contravers'a genetica, Românul stă bine înfipu în ambele Dacie“.

B. P. Hașdeu.

Crucea cu diamante.

— Noveleta. —

Marinescu eră unul din cei d'antăi boeri din capital'a B. Avuțiile lui erau proverbiale încât, când eră vorb'a de maritisiu și însurații, are-ori nu audiai numele lui Marinescu.

— Da, — dicea o mama cătra ficia sa, — ție ti-ar trebui averile lui Marinescu ca să te ajungi cu pretensiunile tale și nici atunci nu ai fi mulțumita.

— Nu voiu totu așteptă, scump'a mamei, — dicea alt'a, — Joniția e tineru deșteptu, harnicu și veđutu pretotindenea. Adeverat, că este seracu, dar însușirile lui platescu mai multu de cât aurul și moșiile lui Marinescu, și așa mai departe.

Ce privia persón'a lui Marinescu, nu gasiai în întreaga capital'a B. alt'a mai simpatica. Statur'a i eră mai multu de mijlocu, înse de o construcția robusta. Față-i bruna și nasul vulturiiu, caracteristicile rassei române, erau în completa armonia cu ochii lui negrii, petrunđetori. La prim'a convenire recunosceai în el pe barbatu inteligent, pe omul de salonu.

Când se lașise faim'a despre logodn'a lui Marinescu cu Lucia, fiic'a unui vechiu și respectabilu senatoru, care prin frumseti'a-i rara, prin niște maniere fine și atragătore eclipsiă lóte frumósele capitalei, mulțimea felicită jun'a parechia, afirmându, că este din cele mai potrivite. Erau înse unii, cari se indoiu de viitorea fericire a noilor însurației. Luci'a e pré sburdalnica, susțineau acestia. Din educațiunea ei unu ochiu ageru póte ghici, că dēns'a a avutu nefericirea să remăna de mica orfana și că n'a fost crescuta sub aripele unei mame înțelepte.

Póte că acestia aveau dreptate.

* * *

Đece ani din vieti'a conjugala a lui Marinescu trecu ca gândul. În restimpul acest'a pe fruntea lui unu singuru noru de întristare nu s'a ivitu; ba Marinescu

ar fi fost în stare a susține, că dela điu'a cununii lui n'a domnit pe pamēntu de cât o primavēra eterna.

Posiția lui Marinescu, căci el ocupă o funcțiune înalta, i-l aducea în contactu cu societatea cea mai alēsa a capitalei, iēr de alta parte starea lui materiala, permitea ca salónele lui să fia totdeuna deschise. La el se concentrau individii cei mai de distincțiune. Nu eră o întrunire alēsa, o consultare importanta, care să nu se faca în casele lui Marinescu.

Cu astfel de ocasiuni, de sine se 'nțelege, se arangeau cine și soarele stralucite, la cari Lucia, prin afabilitatea și purtarea ei, sciă să animeze întreaga societatea, încât toti se departau încântati de calitățile ei.

De odata Lucia apare schimbata cu totul, nu mai e așa vesela, nu se arēta spirituala ca mai nainte, o melancolia i cuprinse tóta fiint'a. Capital'a, cu tóte placerile ei, nu i putea stórce de pe buze unu singuru surisu prin care de alta-data ar fi fost în stare să-și încateneze o lume întreaga.

Caus'a acestei transformări nime nu o putea ghici.

— Iubite Marinescu, — disse ea 'ntr'o đi sociului ei, — am lipsa de singuratate. M'am saturatu de sgomoiu surdu al capitalei și vreau să me retragu pentru véra la moși'a noastră dela țera, unde me vei cercetă câte-odata, când iti vor permite afacerile și oficiul.

— Déca credi, că schimbarea aerului iti face bine. n'am nimicu în contra, scump'a mea, — respunse Marinescu. Bine sci, că sînt gata a jertfi totul pentru tine.

Sermanul Marinescu! déca în momentul când a pronunțiatu acestu sentimentu plinu de tandretie și de iubire cătra aceea, care pâna astadi a fost totul pentru el pe pamēntu, déca în acestu momentu ar fi privitu în față Luciai, pe obrazii ei palidi ar fi observatu dóue puncte roșii, ca dóue stelutē, cari, aparute, de odata au și disparutu. Asemene, déca urechi'a lui ar fi pututu strabate la córdele inimei ei, din sbaterile acesteia, ar fi înțelesu remușcarea Luciai: „De ce nu mai sînt demna de amórea lui!“ Suspinul înse ce a transpiratu din sinu-i voluptosu, de și a fost atât de ușoru, nu a remasu volubatu de Marinescu.

— Tu suferi, iubit'a mea, — disse el.

— Pučina ametiēla, scumpul meu, care credu că n'o să țina multu.

Marinescu i prinse mân'a să o sarute.

Mân'a ei eră atât de rece. Îl cuprinse fiori în totu trupul. Presimtiă o catastrofa.

(Finea va urmă.)

Petra Petrescu.

Trei-spre-dece la mäsä.

— *Dupa Lafontaine.* —

Sunt cini öre sér'a. Süm gata, bine rasu, bine frisatu și cu craval'a bine tocmita; croitur'a vestmëntului e minunata și dă o adevărata valöre taliei; pantalonii se potrivescu admirabilu pe papuci și completéza unu întregu dintre cele mai satisfacătöre. Pe mâni îmbracu manusi nr. 7 și $\frac{1}{2}$ în locu de nr. 8 îndatinatu pâna acuma; dar adi trebuie së me presentu sub o înfașurare mai avantagiösa, pentru că am së prändiescu pentru prima öra în famili'a fütörei mele Cecilia, a adonabilei mele Cecilia! pe care o iubescu pâna la nebunä, și care va fi soçi'a mea peste döue luni, 61 de zile, 1464 de öre, 87,840 de minute. Vedi, cum le scü calculä. Ea e atât de frumösa. Cecilia mea, cu crinii ei de auru, cu fruntea senina, cu ochii atât de negrii, nasu proporționatu, dinti de perle, talia fina și mâni de copilüta.

Adi sunt șese septemäni de când am veđut'o äntäia-data în orașul B. A vedé pe Cecilia și a o iubi a fost cestiune de o či: luna. İndata mi-am propusu a me presentä parintilor ei, și acestu scopu l'am ajunsu sämbeta, graçia unui vechiu amicü a familii mele, care a datu cele mai bune informațiuni despre moralitatea și averea mea. Eu am 8000 franci venitu la anu, süm de 30 de ani și orfanu. Fära a fi frumosu, nu süm uritu; am dinti albi și stomacu sănätosu; credu că dau töte garantiele, pe cari le cere o juna dela unu barbatu și pe cari unu ginere le pöte da socrilor sei. Astfel ve puteti esplicä fericirea mea. De mâne înainte eu potu merge în töta sér'a së vedu pe scump'a mea și së facu cunosçintü'a consängenilor ei mari și mici. Nu ve cuprinda mirare de atențiunea ce facu toaletei mele, nici de timpul ce-l petrecu la oglinda: äsä ceva nu-i de fel datin'a mea, inse acuma n'am ce face. Molière a ñisu: Unu amantu se petrece bine în societatea aceleia, pentru care i bate inim'a, voiesce a câștigä pentru sine pe töta lumea din giurul ei și ca së nu aiba pe nime contrariu, se nisuieste a placé chiar și cânelui dela casa.

Prin urmare së-mi umplu busunarele cu zaharu pentru Castoru. Acest'a e catielul favoritu al söcrei mele, pentru care trebuie së me dejosescu.

Teribila bestia! De câte-ori imi aréta coltii cei galbeni, totdeuna trebuie së-i imbländescu cu zaharu; am facutu din el o adevărata cofetaria, și lacrimile, cari i curgu nencetatu din ochi se cristaliséza în globuletie de zaharu împregiurul ochilor. Astfel socra-meä, a cărei slabicüne pentru acestu animalu este estrema, are cea mai favorabila opiniune despre mine, și nu dubitéza nici pe unu momentu, că acela, care a sciutu câștigä respectul favoritului ei Castoru, së nu fia demnu de a inträ în famili'a ei, și së-i faca pe Cecilia fericita. Oh! netrebnicule de catielu, viéti'a ta nu va fi destulu de lunga, ca së poti consumä totu zaharul, cât vei capetä dela mine. Sunt cinci öre deja, trebuie së plecu, me punu în trasura și mergu së cautu unu buchetu de flori pentru Cecilia mea. Când voiü ajunge la locuintü'a ei, va fi șese și jumetate, tocmai bine. Buchetul e încântatoru: lila alba cu flori de orange.

Trasur'a se îndrepta cătra cas'a Ceciliei, inim'a-mi bate puternicu: sunt döue zile întregi decând n'am vedut'o. Batu la pörta, mi-se deschide, intru, desbracu pardesül, camerier'a imi apuca buchetul și-l duce la nasu, eu o aflu indiscreta și ea observändu displacerea mea, mi-l întinde iute inderetu, roșindu în faça pâna la urechi, apoi imi deschide usü'a salonului. Oh! ce fericire! Cecilia mea e singura cu muma sa, öspetii invitati nu sosise încă. Sarütu män'a mamei, apoi mergu spre piano, pe care Cecilia își preumblä a lene și in-

demanatecu degetele cele dragaläse, producëndu acorduri dulci. Cochet'a! se prefacea, că nu me vede, me lasä së me apropiu cât de bine, pentru ca së aiba dreptul de a afectä suprindere, de a roși în faça și de a aretä frica, pe care eu îndata së o liniscescu. Dar ce-i cu socra mea? pentru ce e äsä de trista? Döra Castor e bolnavu? dar el iéta-l culcatu pe perin'a lui. Döra dl Miraul, socru meu, a cumperatu obligațiuni ottomane și acuma li-a scađutu prettül? Säu ce pöte fi papirul acela, ce-i absörbe töte cugetele? Döeule! Döra e o epistola anonima, în care vr'unu amicü devotatu i serie, că eu süm jucatoru de cärti, perdevéra, lotru, asasinu! Me încercu së-i imprasciu temerile, ea me privesce cu o faça tragica și întindëndu-mi scrisörea, imi ñice:

— Are së ni se întemple o nenorocire. Cetesce! ... cetesce! Și radicä mânile cătra ceriu cu unu aeru desperatu. Eu adäncu emoționatu și tremurändu începu a ceti:

„Scumpa mea Eulalia!

Leneșul meu Ignatu nu vine, nu ästerne la mäsä pentru el, eu voiü veni singura, a ta devotata

Anastasia“.

— E bine, și ce face ästa? — întrebu cu unu aeru de mirare.

— Ce face, — strigä dn'a Miraul, cađëndu pe unu canapeu; — vom fi trei-spre-dece la mäsä! La acest'a Cecilia se scolä de pe scaunu rađemändu-se pe piano, acest'a dă unu sunetu bizaru și nearmoniosu, și Castor începe a urlä.

— Trei-spre-dece la mäsä, — continuä dn'a M., — adi în ñiu'a presentärilor, acest'a preñice cea mai mare nefericire, mörtea unuia dintre noi e sigura pâna la finea anului, döca nu facemu parecchia acestui numeru fatalu.

— E bine, döamna, pune döue persöne la mäs'a cea mica.

— Totu un'a, noi totusi vom fi trei-spre-dece öspeti, — raspunde socra mea. Döeule inspira-mi unde se aflu pe al patru-spre-decelea în timpu äsä scurtu? O nefericitu Ignatu! — și intr'acést'a își preumblä degetele prin frisar'a ce-i decorä fruntea, fära ca së ia sëm'a la gröznic'a disordine în care o aduce; încă döue minute totu äsä, și atunci va avé o frisura tocmai ca alui Castor. Dar ce-i pasä, fatalul numeru trei-spre-dece o mortificä. Ce-i de facutu? — murmurä cu desperare, — sunt șese și jumetate și la șapte trebuie së ne punemu la mäsä.

— Nu te superä dna. döra aveti pe cineva în vicini, pe care së-l invitämu fära multa ceremonia.

— N'avemu pe nime.

— N'aveti unu amicü în apropiare, ca së me punu iute în trasura, së-i descriu lucrul și së-l aducu.

— O ce bunu esti, draga, fă-mi acestu serviciu, dute la amicul nostru Burn, care e punctualu precisu: spune-i ce mi s'a întâmplatü și ada-l chiar și cu fortü'a. Locuiesce nr. 12 piatü'a pescarilor.

— Și döca nu-l allu acasa, ce së facu?

— Ada pe cel d'ântäiu amicü, care întâlnesci.

Me punu în trasura și într'unu minutu süm pe piatü'a pescarilor. Me dau jos din trasura, intru și întrebu pe servitöre despre dl Burn.

— E morbosu, — imi raspunde fet'a.

— Äšu dorü së intru la dl Burn, de și n'am fericirea së me cunöscä, inse süm tramisu din partea dnei M., care il röga së-i faca unu mare serviciu.

— Nu credu ca dl së te pöta primü; adi a fost förte reu morbosu, medicul i-a ordonatü o scaldä de döue öre, și numai acuma s'a rentorsu.

(Va urmä.)

S A I O N U :

Academi'a Româna.

Sedintî'a ordinara tienuta in diu'a de 17/29 octombre 1880.

Membrii prezenti : Haşdeu B. P., Sion G., Urechia V. A., Aurelianu P. S., Bacaloglu Em., Brânza D., Felix I., Ghica I.

Subt preşedintî'a dlui Ion Ghica.

Sedintî'a se deschide la ór'a 1.

Se citeşte şi se aproba procesul verbalu al şedinţei precedente.

Dl *presiedinte*, aduce la cunoscintî'a Academiei o donaţiune, primita dela dl dentistu Constantin Munteanu, din Reşitîa, în Banatu, anume 6 monete romane, gasite acolo în apropiare la locul numitu Pietra-Alba.

Donaţiunea primindu-se cu multîmire, monetele se trimitu la colecţiunea numismatica.

Dl *V. A. Urechia* comunica, că la staţiunea Comana, în curtea bisericeii, dsa a veştu două pietre mormântare cu inscripţiuni, una dela Şerban Cantacuzin, alta totu din secolul XVII, dar cu unu nume mai greu de descifratu, al unui personagiu care fusese pribegitu la Viena de urgî'a domnesca. Dl *Urechia* propune a se mijloci pe lângă ministeriul instrucţiunii publice, aducerea ambelor pietre şi depunerea lor în museul din Bucuresci.

Propunerea se primesce.

Dl *Sion* radica cestiunea bibliotecei calugarului Balaşescu, repausatu de curënd şi care a fost daruita Academiei, dupa cum resulta din 2 declaraţiuni ale sale, unde se constata totu-d'odata că aceea biblioteca se afla de ocamdata împarţita în mai multe localităţi, şi anume 11 lădi în Dobrogea, ier restul la Caldaruşani şi la metochul bucuresscenu al acestei monastiri.

Dupa o discuţiune, la care iau parte dnii Ghica, Haşdeu, Sion, Urechia şi dl membru corespundinte N. Densusiann, se decide :

1) Dl preşedinte să ia informaţiuni despre mesurile ce se vor fi luate de către ministerul cultelor în privintî'a averei repausatului Balaşescu.

2) Să se cêra, pe cale legala, punerea Academiei în posesiunea bibliotecei în cestiune.

3) Dl *Sion*, dupa propri'a sa propunere, să binevoiesca a esaminá *ad referendum* starea actuala a acelei bibliotece la Caldaruşani, la metochul Caldaruşanilor şi chiar în Dobrogea.

Terminându-se acestu incidentu, dl *V. A. Urechia* depune unu esemplaru din frumosul „Album Macedo-Românu“, eşitu la lumina subt direcţiunea dsale.

Primindu-se cu multîmire, se transmite la biblioteca.

Dl *Urechia* atrage atenţiunea Academiei asupra monumentului ce urmêza a se radica acum în Francia, prin subscripţiune, ilustrului repausatu Quinet, şi arătându marile servicii pe cari le adusese el în repetite rânduri cauzei naţionale române, insistá ca Academî'a să ia şi ea parte la acea subscripţiune.

Dupa propunerea dlui Ion Ghica, se primesce a se oferí cu acestu scopu din partea Academiei sum'a de 1000 lei, pentru care se va cere apoi unu bilu de îndemnitare în sesiunea generala.

Ne mai fiindu nimicu la ordinea zilei; şedinţia se radica la 3 ore p. m.

Preşedinte, *Ion Ghica.*

p. secretaru generalu, *Hasdeu.*

C e e n o u ?

Moştenitorul de tronul Rudolf n'a avutu norocu la vênatôrea din Maramureşu. A mersu acolo pentru ca să impuşce ursi, înse, de şi a petrecutu o septemâna totu în vênatôre, n'a pututu să impuşce nici unul. Pe cât timpu Altei'a Sa a petrecutu prin romanticele ţinuturi ale Maramureşului, a fost întimpinatu pretotindene cu ovaţiuni. Luni apoi a ple'atu cu suit'a sa la Gödöllő, unde a ajunsu marti deminétî'a. Înca înainte de a plecá, nişte plugari, mai norocosi în asta privintî'a, impuşcara în apropiarea Sighetului doi ursi. Înainte de a plecá din Maramureşu, moştenitorul de tronul a petrecutu o ôra şi jumetate cu o paruchia de tineri români şi cu alt'a de rusi, pe cari unu desemnatoru i-a şi desemnatu. Numele feciorului românul e Iuon Codra, a pré frumoşei românce Anitî'a Ofrim. Altei'a Sa li-a datu câte 10 fl., ier feciorilor şi ţigări.

Sciri personale. *Fratele reginei*, principele dr. de medicina Carol Teodor din Bavaria, a sositu dumineca la Gödöllő. — *Pr. Ssa Mihaiu Pavelu*, episcopul diecesei oradane, luni a plecatu la moş'a sa Slatina, unde va petrece vr'o doue-trei septemâni. — *E. Cavalier*, membru al întreprindetorilor englezi, cari vreu să construiasca în comitatul Biharia mai multe căi ferate vicinale, dîlele trecute a fost la Beiuşu, ca să sondeze opiniunea publica pentru cladirea unei căli ferate din Orade pân'acolo.

Hymen. Dl *Veniamin Almasianu* şi domnişor'a Ana Fratesi se cununara la 14 l. c. în Sân-Petru lângă Braşov. — *Dl Ioan Moise*, notaru comunalu în Marcovetiu, şi-a încredintiatu de soţia pe dşor'a Maria Ogrin, fiic'a parocului localu. — *Dl Cristof Hanzulovicu*, comerciantu, s'a cununatu cu dşor'a Elena Stanu, fiic'a dlui pretoru Simeon Stanu din Árdusatu, comitatul Satu-mare. — *Dl Alesiu Popovicu* teologu absolutu şi invetiatoru în Otlaca, comitatul Arad, s'a logoditu cu domnişor'a Danitî'a Isfanescu, fiic'a preotului din Secusigiu.

Esposiţiunea naţionala, arangîata la Bucuresci de Societatea „Concordi'a Româna“, s'a deschisu sâmbeta la miédiadi. Deschiderea s'a facutu cu solenitate de către Domnitorul, carele — precum celimu în „Românul“ — a sositu la 11 ôre şi fu primitu, în sunetele imnului naţionalu, de către comisiunea esposiţiunii, în fruntea căreia erá dl C. Porumbaru, zelosul şi merituosul preşedinte al „Concordiei Române“, care întimpiná pe Domnitorul cu o alocuţiune bine simţita. Respunsul Domnitorului fu primitu de asistenti cu aclamaţiuni entusiaste. Dupa aceea dl Porumbaru presintă Domnitorului pe membrii comisunii, şi apoi începú o revista generala a tuturor obiectelor espuse. La despartîre Domnitorul isi esprimá multîmirea şi promise a reveni cu Dómn'a.

Catastrofa din Zagrabia. Septemân'a trecuta în istori'a oraşului Zagrabia formêza o epoca fatala. Marti deminétî'a s'a simţitu acolo unu grozavu cutremuru de pamântu, care a ruinatu o multîme de case şi a crepatu altele şi mai multe. Cutremurul s'a repetitu şi în dîlele urmátore, şi spaim'a ajunsu la unu gradu atât de mare, încât o mare parte din locuitori începú a fugi din oraşu. Vineri, în fine, cutremurul încetá, şi de atunce iritaţiunea se mai linisci. Tabloul ce înfaşiseza acuma Zagrabia, e îngrozitoru. Aşá dicëndu totu oraşul este o ruina. Edificiile mai mari, institutele şi aşedamintele publice, bisericile, tóte sînt parte ruinate, parte astfel sdruncinate, încât totu momentul se pôte aşteptá cutropirea lor. Pagubele se urca la multe milioane. Maj. Sa numai decát tramise unu ajutoru de 10,000 fl. Oraşul Dobriîn a votatu 500 fl. În Budapesta şi alte oraşe s'au formatu comitete de ajutorare.

Cravala în Clușu. Sâmbata la miédiadi, doi locotenenti, Ristov și Dienstel, se presintara în redacțiunea diuarului „Ellenzék” din Clușu, și gasindu acolo pe redactorul Nicolae Bartha, i declarara, că venira a-si lua satisfacțiune pentru o notiția insultătoare pentru ei, ce s'a publicatu în acelu diuaru. Redactorul refusă ori ce satisfacțiune, la ce Dienstel il lovi peste față cu sbieful de calaritu. Bartha apucă o maciuca, sē se aperi, dar atunci ambii oficeri isi scōsera sabiile și taiara grozavu pe redactorul. încât acela adi se afla în pericolu de viația. Casul acesta provocă mare iritațiune prin orașu, îndata se adună unu tumultu mare, și cei doi oficeri, numai aperiati de două companie de soldati putura a se retrage pâna la casarma. Cu această ocașiune s'a întemplantu și unu conflictu între soldati și populațiune, și câțiva tineri fure raniti. În diu'a următoare, dumineca, ministrul președinte Tisza depeșă, că a transmisu o comisiune mestecata, care sē țina investigațiune. Dar această nu multămi spiritele iritate; pe strade undulă mulțimea, cautându unde-va vr'unu oficeru sē-si resbune, dar nu se vedea nici unul; consiliul municipalu, studentii și diuaristii ținura adunări. Deputatul Ugron, poftitu de poporu, ținu o cuvântare aspra în contra guvernului.

Unu impartitoru de epistole din serviciul poștalu al Brailei, numitu Spiru Costache, serie „Libertatea”, de mai multu timpu a gasitu unu mijlocu foarte ingeniosu pentru a-si creă unu salariu. Ori de câte ori i se incredintă epistole recomandate sēu nu, cari erau în plicuri de hârtia și pipaindule, credea că ar fi hârtia monete într'ensele — ceea ce se întempla adesea, gasindu-se de unii domni mijlocul de a economisă o mica plata în daun'a venitului poștalu, pune la o parte toate aceste epistole și acasa la dēnsul procedă la operațiunea deschiderii prin deslipirea triunghiului inferioru al plicului. Dēca gasiă bani în epistola, lipiă plicul la locu și înapoiă epistol'a celui ce o trimetea, cu observațiune, că destinatorul nu se gasesce în orașu; dēca înse nu gasiă bani, lipiă plicul și o ducea dupa adresa. În fine, grația unei ingrigiri esecțiionale a serviciului poștalu din Constantinopole, unde se înapoiase o asemenea epistola, cu not'a că nu s'a gasitu destinatorul, dar în care presentatorul n'a mai gasitu sum'a de bani ce depusese, comunicându-se serviciului poștalu din Braila, inspectorul poștalu dl Iliescu, procedându cu multa ingrigire a descoperitu pe autorul acestui repetatu delictu, a comunicatu parchetului, care dupa ce s'a ascuratu de persōn'a faptuitorului, urmēza instrucțiunea.

Necrologu. *Silvia Papu*, fiic'a dlui Teodor Papu, notaru în Covasintu, comitatul Arad, a repausatu la 9 l. c. în etate de 18 ani, dupa ce termină cursul preparandialu din Arad.

Sciri din Români'a. *Unu salonu artisticu* se va înființia de curēnd la Bucuresci, unde, precum spune „L'Independance Roumaine”, pictorii, sculptorii etc. vor putē în fia-care anu, la epoci determinate, sē-si espuna operile lor. — *Di G. Dima*, profesorul de musica din Brașov, petrece la Bucuresci, unde voiesce sē deie unu concertu, la care mai multi artisti vor da binevoitorul lor concursu. — *O incercare de opera* s'a facutu în septemân'a trecuta la Bucuresci; doi cântareti români, dnii Gabrielescu și Popovicu, au esecutatu actul primu din oper'a „Faust”; încercarea a reeșitu, tectul s'a cântatu italianesce. — *Guvernul* a cumperatu, dupa cum spune „Resboiul”, dela fabric'a lui Krupp, tunuri și alte asemenea materialuri de resboiu în greutate de 400 mii chilograme. — *Ioan Gestianu*, artistu dramaticu, cunoscutu și dincōce de Carpati din trup'a venita

cu dl Pascaly, a încetatu din viația, luptându-se cu mare miseria. — *Marti si mercuri*, dupa cum spune „Stēu'a României”, a ninsu în lasi și împrejurimile sale. — *3000 de israeliti* vreu sē emigreze, dupa asigurarea „Pressei” din Viena, din Români'a în America.

Cronic'a lumii.

O Româna la conservatoru din Paris. Sântemu informati, serie „Press'a”, că dn'a Lucreția Cucu a obținutu cel mai stralucitu succesu la esamenul ce a depusu pentru admitere în conservatoru de musica din Paris. Astfel între 120 concurente ce au fost pentru 6 locuri vacante, dsa este cea d'ântăiu admisa, cu cele mai frumoșe elogiuri din partea întregului juriu esaminatoru, avēdu ocașiunea a ascultă și apreția talentele musicale ale acestei artiste române.

Plōia de sânge. Unu profesorul dela universitatea din Geneva, cunoscutul dl I. Brun, a facutu în anul acesta o explorațiune științifică în Maroc. Între alte fapte interesante raportate de acestu invetiatu figurēza și o plōia de sânge. Pe când se află la Ouessiu, unu orașu sântu al Islamului, la pōlele Atlasului, pe care nu-l visitase înca nici unu europēnu, într'una din zile marele șerif i povesti că s'a vedutu o plōia de sânge la Dgebel-Sefira, unu munte sântu, unde merge de se rōga de două ori pe ôra câțiva șerif. Pe o caldura de 44 centigrade, dl Brun se duse sē viziteze acel munte cu plōi'a de sânge. La 2500 metri innalțime el constată o mulțime de pete roșii, solsoșe și lucitōre, lipite de stânci. Aceste picaturi se aflau peste totu locul, pe petre, pe arbori, pe ierba și aveau o asemenare nespusa cu picaturile de sânge. Dl Brun deslipi cu cuțitul câteva din aceste picaturi; întorcēndu-se acasa și supuindu-le unei observațiuni microscopice, constată, că petele erau compuse din „Protococcus fluvialis”, tineră înca și amestecatu cu nisipu și substantie organice. „Protococcus fluvialis”, este o alga unicelulara pe care invetiatal elvețianu o constatase în namolul și nisipurile din unile localități sahariane. Dupa dēnsul așa numit'a plōia de sânge, a fost causata de unu vēntu dela sud care a spulberatu pe lângă nisipurile pustiei Sahara și spori de protococcus. Nisipul mai graunțiosu a cașutu pe pamēntu, ier pulberea în care se află și spori a remasu în atmosfera. Pulberea fiindu umeda, spori s'au desvoltatu în atmosfera; vēntul a adusu acesti nori de pulbere spre Dgebal-Secra care mai la urma a cașutu în localitate facēndu acele pete cari sēmena atât multu cu petele de sânge. Locuitorii din partea locului au raportatu dlui Brun, că în cei din urma șee ani mai cașuse înca de două ori o plōia de felul acesta. Astfel esplică dl Brun aceea ce locuitorii dela Ouessin numescu „sângele celor d'ântăiu, morti odinōira în localitate.”

Sciri straine. *Mare scandalu* s'a petrecutu la 11 nov. în camer'a deputatilor Franciei, care s'a culminatu prin scōtērea cu sil'a a deputatului bonapartistu Baudry d'Asson, și prin închiderea aceluia. — *La Reni* autoritățile rusesci facu pedica și șicane caletorilor cari au pasapōrte românesci, facēndu-i sē pērda vaporul din caus'a întârziării visării pasapōrțelor. — *Di colonelul Voinescu*, care a fost insarcinatu a notifică independenția României guvernelor Brasiliei și republicei Statelor Unite ale Americiei, la 14 oct. și-a îndeplinitu misiunea la curtea din Brasili'a, și de acolo a plecatu la Washington.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru :

IOSIF VULCANU.